

Arrest

nr. 272 683 van 12 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 4 maart 2020 België binnen met een paspoort en een identiteitskaart en verzoekt op 9 maart 2020 om internationale bescherming. Op 31 januari 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, C. A. A. L. (...), verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in Suchitoto (departement Cuscatlan) op (...) 1977. Uw moeder en vader zijn overleden toen u respectievelijk 3 en 7 jaar oud was. Vervolgens bent u opgegroeid in een weeshuis. U had toen enkel contact met uw broers en zussen met kerst. U ging naar school en begon daarnaast ook te werken. U begon in 1997 te werken bij het bedrijf Ricarfelli, waar u hielp met de verkoop en de administratie en tot in mei 2014 bleef werken. In 1998 werkte u het baccalaureaat af in de school Inframen in San Salvador. Toen u 19 jaar oud was, ook in 1998, ging u wonen bij uw stiefmoeder, de partner van uw vader na de dood van uw moeder. U woonde 8 jaar met haar samen. Sinds uw 20ste woonde u ook samen met 5 van uw broers en zussen.

U verhuisde later naar Apopa. U werd daar op 2 mei 2014 in uw woning gearresteerd door de politie op beschuldiging van afpersing. U verbleef in afwachting van de rechtszaak, die op 6 oktober 2014 zou plaatsvinden, in de gevangenis. Ondertussen werd er een 2de klacht tegen u ingediend door een slachtoffer van afpersing uit Uculutan op 25 juni 2014. De zitting met betrekking tot die klacht zou plaatsvinden op 2 februari 2015. Bij de 1ste rechtszaak werd u voorwaardelijk vrijgesproken: de rechter volgde uw advocaat dat iemand uw identiteit had gestolen en dat u onschuldig was aan afpersing, maar dat u wel in hechtenis diende te blijven tot de 2de rechtszaak in februari 2015 afgehandeld zou worden. Ook in februari 2015 achtte de rechter het bewezen dat iemand anders dan u onder de naam van Alberto Landaverde afpersingsgeld inde. U had daartoe overtuigende bewijsstukken neergelegd. Na uw vrijlating verhuisde u enkele maanden naar Soyapango en begon u in mei 2015 als hulpboekhouder te werken voor het bedrijf Repuestos u servicios industriales. In januari 2016 besliste u terug te keren naar uw huis in Apopa. Daar werd u spoedig weer opgepakt door de politie, wederom na een klacht die tegen u werd ingediend door een slachtoffer van afpersing uit San Miguel. Uw 2 vorige vrijspraken in het achterhoofd vroeg uw advocaat aan de rechter om u in afwachting van de rechtszaak vrij te laten, een verzoek waar de rechter op inging. Op 8 augustus 2016 werd u ook in deze rechtszaak vrijgesproken. Het beroep van het openbaar ministerie werd op 21 september 2017 verworpen.

U was ondertussen terug verhuisd naar Soyapango, waar u samen met uw zus L. A. L. (...) woonde tot aan uw vertrek uit El Salvador. U verhuurde ondertussen uw huis in Apopa. Op 31 januari 2020 zochten politieagenten naar u in uw huurhuis in Apopa, met een aanhoudingsbevel voor u in aanslag. De huurders wisten niet waar u was en konden de politieagenten niet verder helpen. U nam diezelfde dag nog ontslag op uw werk. U diende klacht in bij de mensenrechtencommissie van El Salvador, die u aanraadde om internationale bescherming te zoeken.

Op 14 januari 2020 vernieuwde u uw paspoort, en op 27 februari 2020 schafte u uw vliegtickets aan. U vertrok vervolgens op 3 maart 2020 uit El Salvador. U kwam toe in België op 4 maart 2020, en diende er op 9 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart (beide origineel), een aangifte gericht aan het parket van Apopa (kopie), Kopie afgeleverd door Carlos Dagoberto Pacheco Garay, secretaris-generaal van het parket (Procuraduría) voor de verdediging van de mensenrechten van dossier SS-0120-2020 (kopie), een aanklacht gericht aan lic. José Apolonio Tobar Serrano, procureur voor de verdediging van de mensenrechten (kopie), een document vanwege de 2e onderzoeksrechter Bacilia del Carmen Portillo van San Miguel (origineel), een gerechtsdocument met referentie (...) vanwege het Parket-Generaal van de Republiek (kopie), een aangifte bij het onderzoeksteam voor afpersing (nationale burgerpolitie) van het departement San Miguel (origineel), een definitieve seponering Eda-021-2016.R.5 – Ref. (...) (origineel), verklaringen vanwege de beklaagde C. A. A. L. (...) bij de 2e onderzoeksrechter van San Miguel (origineel), gerechtsdocument afschrift van de originele documenten (origineel), gerechtsdocument – antwoord Mobile Cash aan parket (kopie), een akte van inbeslagname (kopie), akte van locatiebepaling (kopie), een verzoekschrift van de advocate van C. A. A. L. (...) (origineel), referentiebrieven werkgever (kopie), brief nationaal rijksregister (kopie), een aanklacht van het parket Apopa (kopie), een uittreksel uit het strafregister (kopie), een attest van goed gedrag en zeden (kopie), een attest van migratoire bewegingen van het directoraat-generaal van migratie (kopie), een attest nationaal register natuurlijke personen (kopie), uittreksels Mobile Cash en Tigo Money (kopie), dienstverleningsformulier Mobile Cash (kopie), diploma (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van uw verklaringen wordt door het CGVS geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebben, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, en evenmin dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u tussen 2014 en 2016 verkeerdelijk werd vervolgd in El Salvador. U legde overtuigende documenten neer die aantoonde dat u in die periode 3 keer gerechtelijk vervolgd werd voor afpersing, en waarvoor u minstens tussen 16 juni 2014 en 22 januari 2015 in de gevangenis hebt gezeten (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.13), alsook 1,5 maand in het voorjaar van 2016. Het CGVS betreurt de onterechte beschuldigingen aan uw adres en de daaruit volgende opsluitingen en processen, maar merkt tevens op dat u in elk proces terecht werd vrijgesproken. Hieruit blijkt dat de Salvadoraanse rechtsgang telkens correct is verlopen. In de aanloop naar het laatste van deze 3 processen, waarvan het vonnis op 08 augustus 2016 werd uitgesproken, werd u na 1,5 maand vrijgelaten uit voorlopige hechtenis door de rechter, de voorgaande gelijkaardige processen die in uw voordeel uitdraiden indachtig (NPO, P.9). Hoewel de Salvadoraanse openbare aanklager naliet bepaalde onderzoeken uit te voeren met betrekking tot uw zaak (zie infra), volgde de rechter uw overtuigende bewijsvoering. Daarbij werd u in afwachting van de rechtszitting van het 3de proces begripelijkwijze vrijgelaten. Er kan dan ook gesteld worden dat het Salvadoraanse gerecht uw rechten beschermd heeft, en dat u een eerlijk proces en vonnis hebt gekregen. De vaststelling dat u aldus de bescherming van de Salvadoraanse overheid genoot betekent dat u niet in aanmerking komt voor internationale bescherming, aangezien het niet kunnen of willen inroepen van bescherming van het land van herkomst een essentiële vereiste is om het recht op internationale bescherming in te roepen.

Na het 3de proces tegen u, dat plaatsvond in 2016, volgde de rechter uw advocate volledig in haar vonnis van 08 augustus 2016, en seponde ze de aanklacht definitief (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.16). Wat betreft uw klachten over de openbare aanklager, die bepaalde

gevraagde acties zoals een handschriftonderzoek niet had ondernomen, volgde de rechter uw advocate: "Dit wijst op de banale logica en bevinding dat deze bewijzen aangepast werden en daarom werd er tijdens de onderzoeksfase een grafotechnische expertise opgedragen, hetgeen niet gebeurde aangezien de procureur van de zaak niet meegewerkt heeft. Er werd opgedragen om de originele afhalingsbewijzen in beslag te nemen, maar het gerechtelijk mandaat gaf daar geen gehoor aan. [...] De deskundige bevestigt echter dat het nummer (...) en de geactiveerde dienst bij Tigo toebehoort aan de beklaagde C. A. A. L. (...) met ID-nummer (...) -7, terwijl uit dat verslag blijkt dat het de cliënt C. L. (...) betreft, met ID-nummer (...) -6. Ook hier heeft de procureur het gerechtelijk bevel niet opgevolgd om de documenten in beslag te nemen, om een grondig onderzoek hierop uit te voeren" (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.17). U had aangegeven dat dit 3de proces vlotter was verlopen dan de 2 voorgaande, omdat u een sterker dossier met overtuigende bewijzen had kunnen voorleggen (NPO, P.11). Uw vrijlating in aanloop naar dat proces op 08 augustus 2016 door de rechter omdat u reeds 2 keer onschuldig verklaard was (NPO, P.9), en de u gunstige verklaringen uit het vonnis (zie supra) staven die verklaring. Het valt in die zin te veronderstellen dat dit vonnis van 08 augustus 2016 u enorm zou kunnen helpen bij eventuele gelijkaardige aanklachten aan uw adres, waarvan u aangeeft dat die nog volgen.

Zo zou de politie op 31 januari 2020 met een aanhoudingsbevel naar u op zoek zijn gegaan om u op te pakken (NPO, P.9). Hoewel u niet met zekerheid weet waarom de politie u toen kwam opzoeken, hebt u een sterk vermoeden: "Door wat mij daarvoor al is overkomen kan ik afleiden dat het te maken heeft met de vervolging van voorheen" (NPO, P.10). Daarbij verklaarde u op basis van informatie van uw advocate nog 7 aanklachten aan uw adres te verwachten: "Mijn advocate had mij ervan geïnformeerd dat er 10 slachtoffers zijn, waarvan er 3 nu in totaal al zijn geweest. Maar er zijn er in totaal 10 in verschillende steden van El Salvador" (NPO, P.10). Deze beide verklaringen betreffen blote beweringen, die u in tegenstelling tot uw verklaringen omtrent uw gerechtelijke procedures tussen 2014 en 2016 niet staft met (gerechts)documenten, maar slechts met vermoedens. Het is opvallend dat u 1,5 jaar na datum niet weet waarom de politie u met een aanhoudingsbevel zocht op 31 januari 2020. Dat de politie u vervolgens niet op uw werkelijke adres kwam opzoeken is tevens opmerkelijk. Uit uw documenten blijkt dat u nog in contact bent met uw zus, met wie u samenwoonde en die goed op de hoogte is van uw gerechtelijke procedures (zie groene map, administratief dossier, vertaling documenten P.39-40). Dat u via haar hierover niet meer informatie of documenten zou bekomen zijn is weinig overtuigend. Het is bovendien zeer opvallend dat er 3 zeer gelijkaardige aanklachten snel opeenvolgend zouden ingediend en behandeld zijn tussen 2014 en 2016, en dat u vervolgens bijna 4 jaar zou moeten wachten op de volgende aanklacht(en).

Toen u op 31 januari 2020 te weten kwam dat de politie met een aanhoudingsbevel naar u op zoek was, hebt u uit vrees voor verdere vervolging meteen uw ontslag aangeboden op uw werk en bereidde u zich voor om het land te ontvluchten. Er dienen enkele elementen te worden opgemerkt bij dit verloop van gebeurtenissen. Zo valt het op dat u uw paspoort op 14 januari 2020 had vernieuwd, minder dan 3 weken voor het bezoek met aanhoudingsbevel van de politie. U had aangegeven dat u uw paspoort toen had vernieuwd omdat u uw vorige paspoort was kwijtgeraakt (NPO, P.6). Echter werd dat kwijtgeraakte paspoort uitgegeven op 21 maart 2011 (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.38). De geldigheidsduur van Salvadoraanse paspoorten van 6 jaar indachtig zou dat verloren paspoort dus op 21 maart 2017 vervallen zijn. Het is dan ook zeer opvallend dat u dit paspoort bijna 3 jaar na de vervaldatum plots wilde laten vernieuwen, zonder daarvoor een duidelijke reden te kennen te geven. U verklaarde daarnaast dat u het paspoort nodig had voor uw werk (NPO, P.6). Daarbij legde u een uittreksel neer van het directoraat-generaal van migratie en vreemdelingenzaken dat uw bewegingen in en uit El Salvador monitort. Uit dat document blijkt dat hoewel u tussen 2010 en 2015 meermaals naar Panama en Guatemala reisde, dat telkens voor toeristische doeleinden was, en u bovendien enkel voor een vliegreis naar Panama in juli 2011 gebruik maakte van uw paspoort (zie groene map administratief dossier). Het bijzonder toevallige karakter van de timing van die paspoortvernieuwing, minder dan 3 weken voordat u gezocht zou worden door de politie, wekt dan ook de indruk dat uw paspoortaanvraag en bijgevolg ook uw vertrek uit El Salvador geen direct gevolg was van dit politiebezoek.

Uit het geheel van bovenstaande elementen blijkt dat er ernstige twijfels kunnen geplaatst worden bij uw beweringen dat u nog zou vervolgd worden omwille van dezelfde feiten als diegene waarvoor u tussen 2014 en 2016 onterecht in 3 gerechtelijke procedures verwickeld was. Daarbij kan niet gesteld worden dat u vervolgd wordt door de Salvadoraanse staat. Hoewel u jammer genoeg werd opgesloten in afwachting van uw 1ste proces, werd het bij uw 3de proces niet meer noodzakelijk geacht u op te sluiten, daar u reeds was vrijgesproken door de rechter na uw eerdere processen. Hieruit moet men concluderen dat de rechtsgang correct is verlopen en dat, hoewel uw situatie uiterst ongelukkig is, u niet onrechtvaardig

behandeld bent door de Salvadoraanse staat. Die juridische bescherming vanwege uw land van herkomst impliceert dat u überhaupt niet in aanmerking komt voor internationale bescherming.

De documenten die u neerlegde kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen slechts uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor uw diploma. De vele gerechtsdocumenten die u neerlegde, alsook de vele bewijsstukken die u gebruikte voor uw verdediging, hebben betrekking op uw juridische strijd tussen vanaf 2013 tot uiterlijk 2017. Ook dat gegeven, dat u toen ten onrechte werd beschuldigd van afpersing, staat in deze beslissing niet ter discussie. Uw aanklachten bij de organisatie voor de verdediging van de mensenrechten maken melding van een politiebezoek op 31 januari 2020. Dit element van uw aanklacht is echter louter gebaseerd op uw verklaringen, en wordt niet gestaafd met verdere (gerechts)documenten. Aldus kan u niet op overtuigende wijze aantonen dat u nog steeds een juridische strijd dient te leveren met betrekking tot de aanklachten van afpersing die u ten laste werden gelegd tussen 2014 en 2016.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker van mening is dat het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

Verzoeker citeert de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat er in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn veelal geen band aanwezig is met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te

Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en dat de vaststelling dat hij de bescherming van de Salvadoraanse overheid genoot betekent dat hij niet in aanmerking komt voor internationale bescherming en stelt daarbij het volgende:

“Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij werd er herhaaldelijk valselijk beschuldigd en vervolgd na identiteitsdiefstal door bendeleden. Zelfs als zij vrijgesproken werd, ging men gewoonweg door en werd zij telkens opnieuw vervolgd. De situatie was voor verzoekende partij als een "Russian roulette". Zij wist niet wanneer zij de volgende keer opnieuw zou worden vervolgd en hoe de rechter de zaak zou beoordelen. Gezien er bijzonder veel corruptie is in haar land, was er nooit enige zekerheid dat verzoekende partij vrijgesproken zou worden van de ten laste leggingen. Zij leefde in voortdurende angst.”

Voorts wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal de identiteitsdiefstal en de processen tegen hem niet betwist, maar simpelweg stelt dat hij het risico maar moet nemen en meent dat de eerdere vonnissen bij latere nieuwe gelijkaardige aanklachten hem *“enorm zouden kunnen helpen”*. Verzoeker betwist dit en wijst op het volgende:

“Er bestaat in El Salvador niet zoiets als ‘precedentenleer’. De rechters zijn dan ook niet gebonden door eerdere uitspraken in gelijkaardige zaken en kunnen verzoekende partij weldegelijk veroordelen. Zeker gezien de hoge corruptiegraad in haar land, is een dergelijke veroordeling geen onwarschijnlijk scenario. Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden is in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingheffing of renta: (eigen onderlijning) (stuk 3 p. 54-56)

“(…)”

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.”

Daarna citeert verzoeker artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat hij geschonden acht, en laat hij het volgende gelden:

“Zoals reeds aangehaald, betwist verwerende partij niet dat verzoekende partij in het verleden weldegelijk vervolgd werd omwille van valselijke beschuldigingen. Dit deed zich verschillende keren voor en de politie heeft geen enkele stappen ondernomen om de identiteitsfraude op een adequate manier aan te pakken. Verzoekende partij moet hopen dat zij ook de volgende keer vrijgesproken wordt?! De redenering van verwerende partij is bijzonder onredelijk.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

Verzoeker haalt vervolgens aan dat hij getracht heeft om hulp en bescherming te zoeken bij zijn eigen autoriteiten, maar dat het de autoriteiten zelf waren die hem telkens oppakten en vervolgden, zonder verder onderzoek te doen naar de identiteitsfraude. Verzoeker betoogt dat het bovendien geen geheim is dat de politie geïnfiltreerd is door bendeleden. Volgens hem is dit niet louter gesteund op hypothesen, maar blijkt uit objectieve rapporten dat de politie in El Salvador bijzonder corrupt is en vaak samenwerkt met bendeleden en informatie naar hen doorspeelt. Hij citeert ter staving daarvan uit de Country Policy and Information Note *“El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021.

Hij vervolgt:

“Verzoekende partij vreest voor haar leven. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de gegrondheid van de vrees voor het leven van verzoekende partij.

Dergelijke redenering van verwerende partij toont aan dat zij geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.”

Wat betreft de motieven in de bestreden beslissing over het vernieuwen van zijn paspoort laat verzoeker het volgende gelden:

“Verzoekende partij heeft haar paspoort niet aangevraagd als gevolg van het aanhoudingsbevel. Zij had een paspoort nodig om te kunnen reizen naar Honduras voor haar werk en vroeg daarom een paspoort aan. Dat dat toevallig 3 weken voor het aanhoudingsmandaat was, kan bezwaarlijk als argument gebruikt worden om haar vrees in vraag te stellen. Temeer als verwerende partij niet betwist dat verzoekende partij verschillende keren vervolgd werd omwille van feiten die zij niet had gepleegd. Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij te snel en onvoorzichtig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.”

Mocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgt verzoeker, dan meent hij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij merkt op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat hij naar El Salvador kan terugkeren zonder gevaar voor zijn leven.

Hij betoogt verder dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeert hij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoeker voegt hieraan het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.”

Verzoeker wijst vervolgens op *“de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is”* en citeert ter staving hiervan uit het artikel *“El Salvador's Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 12 november 2021 en het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van Prensa Latina News van 11 november 2021, waarna hij als volgt betoogt:

“Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partijen een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld.”

Verzoeker besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hem ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hem op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een uittreksel uit de Nansen Note – 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”*, p. 54-56 (stuk 3), als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Het verzoek om internationale bescherming heeft betrekking op diverse onterechte arrestaties door de politie waarvan verzoeker in 2014 en 2016 het slachtoffer werd. Verzoeker werd drie keer door de politie beschuldigd van afpersing, maar werd telkens door de rechter vrijgesproken omdat iemand anders zijn

identiteit had gestolen en vervolgens ook effectief vrijgelaten. Als rechtstreekse aanleiding voor zijn vertrek uit El Salvador in 2020 haalt verzoeker aan dat politieagenten op 31 januari 2020 naar hem zochten in zijn huurhuis in Apopa, met een aanhoudingsbevel voor hem in aanslag. De huurders zouden de politieagenten niet verder hebben kunnen helpen en de mensenrechtencommissie van El Salvador zou verzoeker hebben aangeraden om internationale bescherming te zoeken.

De Raad herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O. A., pt. 44). Zulke bescherming wordt in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Het CGVS betwist niet dat u tussen 2014 en 2016 verkeerdelijk werd vervolgd in El Salvador. U legde overtuigende documenten neer die aantoonde dat u in die periode 3 keer gerechtelijk vervolgd werd voor afpersing, en waarvoor u minstens tussen 16 juni 2014 en 22 januari 2015 in de gevangenis hebt gezeten (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.13), alsook 1,5 maand in het voorjaar van 2016. Het CGVS betreurt de onterechte beschuldigingen aan uw adres en de daaruit volgende opsluitingen en processen, maar merkt tevens op dat u in elk proces terecht werd vrijgesproken. Hieruit blijkt dat de Salvadoraanse rechtsgang telkens correct is verlopen. In de aanloop naar het laatste van deze 3 processen, waarvan het vonnis op 08 augustus 2016 werd uitgesproken, werd u na 1,5 maand vrijgelaten uit voorlopige hechtenis door de rechter, de voorgaande gelijkaardige processen die in uw voordeel uitdraiden indachtig (NPO, P.9). Hoewel de Salvadoraanse openbare aanklager naliet bepaalde onderzoeken uit te voeren met betrekking tot uw zaak (zie infra), volgde de rechter uw overtuigende bewijsvoering. Daarbij werd u in afwachting van de rechtszitting van het 3de proces begrijpelijkerwijze vrijgelaten. Er kan dan ook gesteld worden dat het Salvadoraanse gerecht uw rechten beschermd heeft, en dat u een eerlijk proces en vonnis hebt gekregen. De vaststelling dat u aldus de bescherming van de Salvadoraanse overheid genoot betekent dat u niet in aanmerking komt voor internationale bescherming, aangezien het niet kunnen of willen inroepen van bescherming van het land van herkomst een essentiële vereiste is om het recht op internationale bescherming in te roepen.

Na het 3de proces tegen u, dat plaatsvond in 2016, volgde de rechter uw advocate volledig in haar vonnis van 08 augustus 2016, en seponde ze de aanklacht definitief (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.16). Wat betreft uw klachten over de openbare aanklager, die bepaalde gevraagde acties zoals een handschriftonderzoek niet had ondernomen, volgde de rechter uw advocate: “Dit wijst op de banale logica en bevinding dat deze bewijzen aangepast werden en daarom werd er tijdens de onderzoeksfase een grafotechnische expertise opgedragen, hetgeen niet gebeurde aangezien de procureur van de zaak niet meegewerkt heeft. Er werd opgedragen om de originele afhalingsbewijzen in beslag te nemen, maar het gerechtelijk mandaat gaf daar geen gehoor aan. [...] De deskundige bevestigt echter dat het nummer (...) en de geactiveerde dienst bij Tigo toebehoort aan de beklagde C. A. A. L. (...) met ID-nummer (...) -7, terwijl uit dat verslag blijkt dat het de cliënt C. L. (...) betreft, met ID-nummer (...) -6. Ook hier heeft de procureur het gerechtelijk bevel niet opgevolgd om de documenten in beslag te nemen, om een grondig onderzoek hierop uit te voeren” (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.17). U had aangegeven dat dit 3de proces vlotter was verlopen dan de 2 voorgaande, omdat u een sterker dossier met overtuigende bewijzen had kunnen voorleggen (NPO, P.11). Uw vrijlating in aanloop naar dat proces op 08 augustus 2016 door de rechter omdat u reeds 2 keer onschuldig verklaard was (NPO, P.9), en de u gunstige verklaringen uit het vonnis (zie supra) staven die verklaring. Het valt in die zin te veronderstellen dat dit vonnis van 08 augustus 2016 u enorm zou kunnen helpen bij eventuele gelijkaardige aanklachten aan uw adres, waarvan u aangeeft dat die nog volgen.

(...)

Hoewel u jammer genoeg werd opgesloten in afwachting van uw 1ste proces, werd het bij uw 3de proces niet meer noodzakelijk geacht u op te sluiten, daar u reeds was vrijgesproken door de rechter na uw eerdere processen. Hieruit moet men concluderen dat de rechtsgang correct is verlopen en dat, hoewel uw situatie uiterst ongelukkig is, u niet onrechtvaardig behandeld bent door de Salvadoraanse staat. Die

juridische bescherming vanwege uw land van herkomst impliceert dat u überhaupt niet in aanmerking komt voor internationale bescherming.”

Door in zijn verzoekschrift aan te voeren dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent en er op te wijzen dat hij herhaaldelijk valselijk beschuldigd en vervolgd werd na identiteitsdiefstal door bendeleden, zelfs als hij vrijgesproken werd, slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad betwist dat verzoeker in het verleden verschillende malen vervolgd en gearresteerd werd, ook nadat hij daarvoor reeds werd vrijgesproken door een rechterlijke uitspraak. Dit neemt echter niet weg dat het Salvadoraanse gerecht telkens passend heeft opgetreden en daarbij verzoekers rechten beschermd heeft en verzoeker een eerlijk proces en vonnis heeft gegeven. Dat verzoeker niet wist wanneer hij de volgende keer opnieuw zou worden vervolgd en hoe de rechter dan de zaak zou beoordelen, doet hieraan geen afbreuk. Hetzelfde kan worden gesteld waar verzoeker aanvoert dat in zijn land niet zoiets bestaat als ‘precedentenleer’.

Waar verzoeker er nog op wijst dat er bijzonder veel corruptie is in zijn land, zodat het nooit zeker is dat hij wordt vrijgesproken van de tenlasteleggingen, stelt de Raad vast dat, voor zover uit de informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is door infiltratie van bendeleden in de politie, hieruit niet kan worden besloten dat El Salvador moet worden beschouwd als een ‘*failed state*’ of dat overheidsbescherming tegen bendes (of tegen de politie) er totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. *In casu* moet de Raad vaststellen dat verzoeker in het verleden reeds drie keer bescherming heeft gekregen van de Salvadoraanse autoriteiten, in de zin dat hij telkens door de rechterlijke macht in zijn land van herkomst werd vrijgesproken voor misdrijven waarvan hij ten onrechte beticht werd, en dat verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat zijn situatie thans gewijzigd zou zijn, in de zin dat de Salvadoraanse overheden in zijn geval actueel geen bescherming meer zouden willen of kunnen bieden of dat hij er actueel geen beroep meer kan doen op overheidsbescherming of er geen toegang meer toe heeft.

Gelet op wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat in zijn geval, zo kan worden aangenomen dat de politie op 31 januari 2020 met een aanhoudingsbevel naar hem op zoek zou zijn gegaan om hem opnieuw te arresteren, geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in El Salvador beschikbaar zou zijn noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben.

Nog daargelaten de vaststelling dat *in casu* niet blijkt dat verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan stellen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actueel nog zou vervolgd worden omwille van dezelfde feiten als diegene waarvoor hij tussen 2014 en 2016 reeds onterecht in drie gerechtelijke procedures verwickeld was.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen over verzoekers verklaring als zou de politie op 31 januari 2020 met een aanhoudingsbevel naar hem op zoek zijn gegaan om hem opnieuw te arresteren:

“Hoewel u niet met zekerheid weet waarom de politie u toen kwam opzoeken, hebt u een sterk vermoeden: “Door wat mij daarvoor al is overkomen kan ik afleiden dat het te maken heeft met de vervolging van voorheen” (NPO, P.10). Daarbij verklaarde u op basis van informatie van uw advocate nog 7 aanklachten aan uw adres te verwachten: “Mijn advocate had mij ervan geïnformeerd dat er 10 slachtoffers zijn, waarvan er 3 nu in totaal al zijn geweest. Maar er zijn er in totaal 10 in verschillende steden van El Salvador” (NPO, P.10). Deze beide verklaringen betreffen blote beweringen, die u in tegenstelling tot uw verklaringen omtrent uw gerechtelijke procedures tussen 2014 en 2016 niet staaft met (gerecht)sdocumenten, maar slechts met vermoedens. Het is opvallend dat u 1,5 jaar na datum niet weet waarom de politie u met een aanhoudingsbevel zocht op 31 januari 2020. Dat de politie u vervolgens niet op uw werkelijke adres kwam opzoeken is tevens opmerkelijk. Uit uw documenten blijkt dat u nog in contact bent met uw zus, met wie u samenwoonde en die goed op de hoogte is van uw gerechtelijke procedures (zie groene map, administratief dossier, vertaling documenten P.39-40). Dat u via haar hierover niet meer informatie of documenten zou bekomen zijn is weinig overtuigend. Het is bovendien zeer opvallend dat er 3 zeer gelijkaardige aanklachten snel opeenvolgend zouden ingediend en behandeld zijn tussen 2014 en 2016, en dat u vervolgens bijna 4 jaar zou moeten wachten op de volgende aanklacht(en).”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemeoid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Bijkomend sluit de Raad zich aan bij de volgende terechte overwegingen van de bestreden beslissing:

“Toen u op 31 januari 2020 te weten kwam dat de politie met een aanhoudingsbevel naar u op zoek was, hebt u uit vrees voor verdere vervolging meteen uw ontslag aangeboden op uw werk en bereidde u zich voor om het land te ontvluchten. Er dienen enkele elementen te worden opgemerkt bij dit verloop van gebeurtenissen. Zo valt het op dat u uw paspoort op 14 januari 2020 had vernieuwd, minder dan 3 weken voor het bezoek met aanhoudingsbevel van de politie. U had aangegeven dat u uw paspoort toen had vernieuwd omdat u uw vorige paspoort was kwijtgeraakt (NPO, P.6). Echter werd dat kwijtgeraakte paspoort uitgegeven op 21 maart 2011 (zie groene map administratief dossier, vertaling documenten, P.38). De geldigheidsduur van Salvadoraanse paspoorten van 6 jaar indachtig zou dat verloren paspoort dus op 21 maart 2017 vervallen zijn. Het is dan ook zeer opvallend dat u dit paspoort bijna 3 jaar na de vervaldatum plots wilde laten vernieuwen, zonder daarvoor een duidelijke reden te kennen te geven. U verklaarde daarnaast dat u het paspoort nodig had voor uw werk (NPO, P.6). Daarbij legde u een uittreksel neer van het directoraat-generaal van migratie en vreemdelingenzaken dat uw bewegingen in en uit El Salvador monitort. Uit dat document blijkt dat hoewel u tussen 2010 en 2015 meermaals naar Panama en Guatemala reisde, dat telkens voor toeristische doeleinden was, en u bovendien enkel voor een vliegreis naar Panama in juli 2011 gebruik maakte van uw paspoort (zie groene map administratief dossier). Het bijzonder toevallige karakter van de timing van die paspoortvernieuwing, minder dan 3 weken voordat u gezocht zou worden door de politie, wekt dan ook de indruk dat uw paspoortaanvraag en bijgevolg ook uw vertrek uit El Salvador geen direct gevolg was van dit politiebezoek.”

Verzoeker voert hiertegen aan dat hij zijn paspoort niet heeft aangevraagd als gevolg van het aanhoudingsbevel, maar omdat hij een paspoort nodig had om te kunnen reizen naar Honduras voor zijn werk en meent dat de omstandigheid dat dat toevallig drie weken voor het aanhoudingsmandaat was bezwaarlijk als argument kan worden gebruikt om zijn vrees in vraag te stellen. Hij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoeker legt geen enkel stuk voor waaruit zou kunnen blijken dat hij voor zijn werk moest reizen naar Honduras en uit de stukken die hij wel voorlegt kan ook niet blijken dat hij voordien ooit voor zijn werk gereisd heeft. Aldus weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier. Bijkomend wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen slechts uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor uw diploma. De vele gerechtsdocumenten die u neerlegde, alsook de vele bewijsstukken die u gebruikte voor uw verdediging, hebben betrekking op uw juridische strijd tussen vanaf 2013 tot uiterlijk 2017. Ook dat gegeven, dat u toen ten onrechte werd beschuldigd van afpersing, staat in deze beslissing niet ter discussie. Uw aanklachten bij de organisatie voor de verdediging van de mensenrechten maken melding van een politiebezoek op 31 januari 2020. Dit element van uw aanklacht is echter louter gebaseerd op uw verklaringen, en wordt niet gestaafd met verdere (gerechts)documenten. Aldus kan u niet op overtuigende wijze aantonen dat u nog steeds een juridische strijd dient te leveren met betrekking tot de aanklachten van afpersing die u ten laste werden gelegd tussen 2014 en 2016.”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Aangezien niet blijkt dat er voor verzoeker in zijn individuele omstandigheden actueel geen nationale bescherming voorhanden is en verzoeker bovendien niet aannemelijk maakt dat hij actueel nog vervolgd wordt omwille van dezelfde feiten als diegene waarvoor hij tussen 2014 en 2016 reeds onterecht in drie gerechtelijke procedures verwickeld was, is de vraag naar de aard van de motieven van de bendes in El Salvador en de eventuele band met één van de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève *in casu* irrelevant. De verwijzing naar het rapport van Nansen waaruit zou blijken dat de daden van vervolging uitgaande van bendes in El Salvador niet alleen crimineel en economisch, maar ook politiek gemotiveerd zijn, is bijgevolg niet dienstig.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ten slotte maakt verzoeker met het algemene en hypothetische betoog dat hij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zal hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zal krijgen indien hij besmet geraakt met deze ziekte niet *in concreto* aannemelijk dat hij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de

veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen wordt bijgebracht, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.3. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker in het verleden reeds bescherming heeft gekregen wanneer hij ten onrechte beschuldigd werd van afpersing, dat niet blijkt dat er voor verzoeker in zijn individuele omstandigheden actueel geen nationale bescherming voorhanden is wanneer hij opnieuw ten onrechte van dergelijke feiten beschuldigd zou worden en dat verzoeker bovendien niet aannemelijk maakt dat hij actueel nog vervolgd wordt omwille van dezelfde feiten als diegene waarvoor hij tussen 2014 en 2016 reeds onterecht in drie gerechtelijke procedures verwickeld was. Er zijn verder geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoeker dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. De verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN